

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov, hvorved der gives Esbjerg Kommune Røbstadsret.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 6682 ff., Udvalgets Betænkning i Tilæg B.)

Uden for Betænkningen var der intet Vædringsforslag stillet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Heller ikke denne Sag kan foretages uden Tingets Samtykke; men hvis ingen begærer Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer samt de der-til stillede Vædringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Bluhme): Paa Udvalgets Begne skal jeg indstille, at det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget af det høje Ting. Man har kun fundet Anledning til at gøre et Par smaa Vædringer. Den ene er en Vædring af Udvalget til § 3, idet der i Lovforslagets Læbæltebestemmelse var udeladt to af Paragrafferne i Lov om Nærringsdrift, nemlig §§ 55 og 57. — Paa egne Begne har jeg dernæst efter Konference med Formanden for Redaktionsudvalget stillet en Vædring om, at Ordene „en af de nærmeste Dage i“ i § 4 — det er med Hensyn til Byrådsudvalget — ændres til: „i den første Halvdel af“. Andre Vædringer er der ikke. Jeg antager, at Gennemførelsen af disse Vædringer ikke vil møde nogen Vanskelighed.

Udvalget har været enigt om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse her med de foreliggende Vædringer. Man har fra alle Sider været enige om det uskelige i at kunne faa gennemført dette Lovforslag saa hurtigt som muligt. Man har erkendt — hvad der ogsaa blev udtalt her i Tinget, og hvad der ogsaa blev udtalt fra den ærede daværende Indenrigsministers (Hørrings) Side — det uskelige i at ordne Esbjergs kommunale Forhold paa en heldigere Maade, end de ere ordnede, saa længe Esbjerg staar som Sognekommune. Under Sagens 1ste Behandling har jeg fremhævet, hvad der taler derfor, og skal ikke komme nærmere ind derpaa, men kun udtale, at Sagen har saa stor Betydning for den paagældende Kommune, at jeg indstændig vil anmode det høje Ting om at fremme Sagen saa hurtigt som muligt, for at den eventuelt kunde komme op

i Landstinget. Jeg tillader mig hermed at anbefale de foreslaede Vædringer til Vedtagelse og Sagen paa dens videre Gang. — Jeg skal dog tilføje en Ting endnu, og det er, at selvsølgelig har denne Sag mødt en Vanskelighed deri, at der er traadt en ny Indenrigsminister (Bardenfleth) til siden 1ste Behandling, og selvsølgelig kan hverken Udvalget eller Medlemmerne her i Tinget vente, at den nuværende højtærede Indenrigsminister skal være saa dybt inde i Sagerne, at han vil kunne udtale sig om de enkelte Ting i Loven. Jeg haaber dog imidlertid, at det med den udmærkede Energi, som karakteriserer vor ærede Indenrigsminister, vil kunne lykkes ham og hans Departementschef endnu inden 3dje Behandling at overveje Sagen saa grundigt, at der kan være Haab om at komme til et fyldestgørende Resultat.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg skal begynde med at udtale, at ligesom min højtærede Kollega, Finansministeren, den tidligere Indenrigsminister, til enhver Tid har vist sig redebon til at medvirke til en bedre Ordning af Forholdeneovre i Esbjerg under Hensyn til den stærke Udvikling, som Esbjerg har undergaaet i de senere Aar, saaledes vil man ikke forgæves gøre Regning paa at møde Sympati hos mig for Bestræbelser, der gaa i samme Retning. Men paa den anden Side vil man, som ogsaa den ærede Ordfører udtalte, kunne forstaa, at jeg ikke har haft tilstrækkelig Tid til at tage endelig Stilling til alle Detaillerne i det foreliggende Lovforslag, og jeg maa derfor tage noget Forbehold med Hensyn til min Stilling under Sagens videre Gang. Jeg har betragtet det som et Hovedpunkt ved Sagens Behandling her i Tinget, at man saa hurtigt som muligt kunde naa saa vidt, at man kunde erfare, hvorledes Landstinget vil stille sig til Gennemførelsen af en Ordning paa den Maade, som her er foreslaaet, altsaa ved at gøre Esbjerg til en Røbstad, efter at det har vist sig, at de andre Beje, man har forsøgt i denne Samling, ikke have været fremkommelige. Derfor tror jeg ogsaa, at man uden Betænkning vil kunne lade Lovforslaget forlade dette Ting i den Skikkelse, som her er foreslaaet fra Udvalgets Side, idet man jo fra alle Sider kan være enig om, at de Vædringer, der sikkert maa foretages i Lovforslagets Detailler, ville kunne foretages oppe i det andet Ting og ogsaa vinde Tilslutning herne, da de i alt Fald ikke ville dreje sig om principielle Spørgsmaal. Jeg skal dog tillade mig allerede nu at antyde nogle enkelte Punkter, hvor jeg mener, at det vil blive nødvendigt